

Brusel 14. června 2016
(OR. en)

10036/16

LIMITE

EF 175
ECOFIN 573
CODEC 856

Interinstitucionální spis:
2015/0270 (COD)

ZPRÁVA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Delegace
Předmět:	– Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014 za účelem zřízení evropského systému pojištění vkladů (první čtení) – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“ = zpráva o pokroku (aktuální situace)

I. ÚVOD

1. Návrh Komise týkající se nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014 za účelem zřízení evropského systému pojištění vkladů (dále jen „EDIS“), byl předložen Radě dne 24. listopadu 2015¹. Současně s tím Komise zveřejnila sdělení nazvané „Dokončení bankovní unie“². Tento balíček byl prezentován na zasedání Rady ECOFIN dne 8. prosince 2015.

¹ Dokument 14649/15.

² Dokument 14650/15.

2. S ohledem na význam a složitost otázek vznesených ve výše uvedeném návrhu i sdělení a s ohledem na skutečnost, že řešené otázky spolu úzce souvisí, se členské státy shodly na tom, že činnost v Radě musí být organizována a koordinována na odpovídající úrovni. Dne 13. ledna 2016 se proto Výbor stálých zástupců dohodl, že bude v rámci Rady zřízena *Ad hoc* pracovní skupina pro posílení bankovní unie (dále jen „AHWP“)³.
3. Během nizozemského předsednictví zasedla AHWP devětkrát (20. ledna, 1. a 16. února, 1. a 16. března, 5. a 29. dubna, 10. května a 1. června) a na základě výše uvedeného sdělení Komise střídavě projednávala návrh EDIS a diskutovala o opatřeních ke snížení rizika.
4. Svá stanoviska k návrhu EDIS vydaly Evropský hospodářský a sociální výbor dne 17. března 2016⁴ a Evropská centrální banka dne 20. dubna 2016⁵.
5. Tato zpráva o pokroku byla vypracována pod vedením předsednictví na základě postojů, které delegace vyjádřily na výše uvedených zasedáních, a v reakci na několik výzev k předložení písemných připomínek. Tuto zprávu nelze považovat za závaznou pro delegace, předsednictví nicméně jejím prostřednictvím předkládá optimální hodnocení hlavních výsledků jednání s cílem poskytnout určité pokyny pro nadcházející práci.
6. Zpráva o pokroku je rozdělena na dvě části: oddíl II se zabývá obecnými úvahami a konkrétními otázkami ohledně návrhu EDIS a oddíl III se týká diskusí o opatřeních k posílení bankovní unie.

³ Dokument 5006/16.

⁴ Dokument 7332/16.

⁵ Dokument 8186/16.

II. NÁVRH EDIS

1. OBECNÉ ÚVAHY

7. Značný počet členských států považuje provádění třetího pilíře bankovní unie za prioritu a návrh uvítal. Některé z těchto členských států uvedly, že podstata ustanovení a načasování vstupu v platnost by měly být ještě ambicióznější, a vyzvaly zejména k rychlejšímu procesu sdílení prostředků. Jiné členské státy však proti návrhu a jeho načasování důrazně protestovaly a zpochybnilly nutnost a vhodnost tohoto návrhu. Některé z těchto členských států rovněž uvedly, že proto nejsou schopny jednat o podrobnostech návrhu. Řada dalších členských států sice návrh obecně podporovala, ale vznesla určité připomínky.
8. Vedle řady konkrétních otázek byly v diskusi o návrhu vzneseny především tyto hlavní základní otázky:
- souvislost mezi dalším pokrokem v oblasti sdílení rizik (včetně EDIS a vytvoření společného mechanismu jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí) a řadou opatření zaměřených na snížení rizik v bankovním sektoru, jimiž se podrobněji zabývá část III této zprávy;
 - absence konkrétního posouzení dopadů; několik členských států zastávalo názor, že takové posouzení je nutné v zájmu projednání nezbytnosti, vhodnosti a možné struktury EDIS;
 - vhodnost právního základu.

1.1. Absence konkrétního posouzení dopadů

9. Většina členských států nesouhlasila s tím, že k návrhu EDIS nebylo připojeno konkrétní posouzení dopadů. Útvary Komise zdůraznily, že plnohodnotné posouzení dopadů, zahrnující mj. povinné půjčky, bylo předloženo v souvislosti se směrnicí 2014/49/EU o systémech pojištění vkladů (dále „DGS“) v roce 2010.⁶ Navíc předložily neformální analýzu hospodářských přínosů návrhu EDIS, odůvodnění jednotlivých fází EDIS a přínosy ve srovnání s čistě vnitrostátními DGS, jakož i náklady a přínosy povinných půjček.
10. Podle analýzy předložené útvary Komise by struktura povinných půjček představovala významné organizační problémy pro síť DGS s ohledem na chybějící centrální orgán, a proto tyto útvary zastávaly názor, že k zajištění dobře fungujícího systému je centrální orgán nezbytně nutný. Útvary Komise dále s využitím údajů o pojištěných bankovních vkladech v členských státech posoudily, jak by se změnila kapacita pro vyplácení, pokud by se přešlo ze stávajícího systému na EDIS. Útvary Komise tvrdily, že sdružení příspěvků předem v jednotném fondu by umožnilo absorbovat rozsáhlejší otřesy, než by byl schopen absorbovat jakýkoli příslušný národní DGS. EDIS by tedy zlepšil pojistné krytí vkladů pro banky, a posílil by tak důvěru vkladatelů ve všech zúčastněných členských státech, aniž by se změnila celková úroveň financování a náklady pro banky. Analýza jednotlivých fází nicméně ukázala, že pro některé země by po určité období během postupného zavádění mohlo být někdy přínosnější zachovat plně národní DGS. Z předložené analýzy rovněž vyplynulo, že většina přínosů by měla být ve fázích soupojištění a plného pojištění. Fáze zajištění skýtá jen malý přímý hospodářský přínos.

⁶ Dokument SEC(2010) 834 final.

11. Několik členských států ocenilo tento příspěvek a podpořilo záměr útvarů Komise pracovat na cílených tematických posouzeních v rámci nadcházejících jednání o konkrétních ustanoveních. Několik dalších členských států však vyjádřilo silné znepokojení jak nad tímto přístupem, včetně jeho základních předpokladů, tak i nad závěry, které byly dosud vyvozeny. Tyto členské státy požadovaly, aby předem panovala co největší jasnost ohledně celkového dopadu návrhu (včetně veškerých negativních účinků), a to i ve srovnání s možnými alternativami k EDIS, včetně pozměněných postupů řízení pro program povinných půjček. Podle některých z těchto členských států není postup Komise v souladu s požadavky protokolu o používání zásady subsidiarity a požadavky na zlepšení tvorby právních předpisů; tyto členské státy tak požadovaly plnohodnotné posouzení dopadu.
12. Předsednictví zastává názor, že v zájmu komplexního a solidního základu pro stanovení postoje Rady k návrhu EDIS by měly útvary Komise provést dodatečné analýzy, v jejichž rámci by byly posouzeny i další klíčové prvky návrhu, zejména včetně alternativních možností řešení jednotlivých prvků. Členské státy proto určily řadu témat pro další analýzu, pokud jde o koncepci a dopady EDIS, u nichž vyžadují další vysvětlení ze strany Komise. Komise uvedla, že je ochotna přispět cílenými analýzami otázek, které AHWP považuje za relevantní.⁷

1.2. Vhodnost právního základu

13. Značný počet členských států vyjádřil (silné) obavy ohledně vhodnosti právního základu návrhu, tj. článku 114 SFEU, a namítal zejména, že povinnost bank platit příspěvky do Evropského fondu pro pojištění vkladů (dále jen „fond pro pojištění vkladů“) by narušila rozpočtovou svrchovanost členských států.

⁷ Jak je uvedeno v poznámce předsednictví nazvané „Navrhovaná témata pro další analýzu nezbytnosti a účinků EDIS“, která byla rozeslána dne 4. března 2016.

14. Stanovisko právní služby Rady z 12. dubna 2016⁸ se zabývalo otázkou, zda je článek 114 SFEU vhodným právním základem pro zavedení soustavy jednotných pravidel a centralizovaného rozhodovacího postupu a pro vytvoření fondu pro pojištění vkladů a vybírání příspěvků od institucí, kterých se návrh týká. Totéž stanovisko rovněž obsahovalo úvahy o možném využití mezivládní metody.
15. S ohledem na rozdílné postoje členských států, pokud jde o možnost uspořádat mezivládní konferenci, která by se zabývala financováním fondu pro pojištění vkladů, zastává předsednictví názor, že podobně jako při jednáních o jednotném mechanismu pro řešení krizí (SRM) by se měla posoudit možnost uzavření kvalitně připravené mezivládní dohody.

2. AKTUÁLNÍ STAV OHLEDNĚ KONKRÉTNÍCH OTÁZEK

16. Nizozemské předsednictví zahájilo jednání diskusí o konkrétních prvcích návrhu Komise s cílem určit citlivé otázky a témata, které by mohly být předmětem dalších diskusí. Na základě těchto jednání a vodítek poskytovaných členskými státy ohledně citlivých otázek dosáhlo nizozemské předsednictví pokroku v podrobnějším posuzování některých prvků návrhu, počínaje ustanoveními souvisejícími s „ustáleným stavem“ (tj. závěrečná fáze plného sdílení prostředků v rámci EDIS), spíše než ustanoveními souvisejícími s přechodnými fázemi (soustrojení a zajištění). Předsednictví se domnívalo, že pokud se budeme schopni dohodnout na ustáleném stavu a všech horizontálních otázkách (řízení atd.), bylo by snadnější se dohodnout na přechodných krocích.

⁸ Dokument 7862/16.

17. Na základě připomínek obdržených od delegací určilo předsednictví řadu klíčových témat a konkrétních možností, jak s nimi nakládat v rámci AHWP. Některé členské státy vyjádřily názor, že při absenci posouzení dopadu nebo další důkladné analýzy nelze důkladně posoudit ani žádné konkrétní prvky návrhu EDIS a jejich potenciální účinek. Příslušná témata a možnosti byly proto projednávány na předběžném základě.
18. Nizozemské předsednictví rozdělilo klíčová témata do tří hlavních kategorií:
- ustanovení, která byla v návaznosti na podrobnou diskusi o návrhu Komise v pracovním dokumentu předsednictví pozměněna a zaslána členům AHWP pro zasedání konané dne 1. června 2016;
 - ustanovení, u nichž je pro velký počet členských států, nikoliv však pro všechny, další postup prozatím přijatelný, nicméně vyžadují další upřesnění formulací nebo další zvážení některých konkrétních prvků znění;
 - ustanovení vyžadující další podstatnou diskusi v AHWP.
- Aktuální stav jednání u každé z těchto kategorií je uveden níže.
19. Bez ohledu na výše uvedenou klasifikaci navrhlo předsednictví ve výše uvedeném pracovním dokumentu na základě písemných připomínek delegací řadu technických změn návrhu Komise.

3. USTANOVENÍ POZMĚNĚNÁ PŘEDSEDNICTVÍM

3.1. Neodvolatelné platební přísliby (článek 3)

20. Některé členské stát uvedly, že by si přály, aby neodvolatelné platební přísliby (IPC) byly započítávány jako finanční prostředky, které instituce převádějí do fondu pro pojištění vkladů s cílem dosáhnout jeho cílové úrovně. Komise tuto možnost do svého návrhu nezahrnula a vyjádřila výhrady ve vztahu k operačním otázkám, které by mohly v tomto ohledu vyvstat při zajišťování včasného dodání kolaterálu.
21. Jako kompromis navrhlo předsednictví změny článků 3 a 74b návrhu s cílem započítávat IPC do dostupných finančních prostředků fondu pro pojištění vkladů, přičemž by se na Komisi přenesly pravomoci za účelem další specifikace požadavků vztahujících se na IPC a zajištění důsledného provádění v rámci EDIS. Tento přístup byl v AHWP přijat většinou členů.

3.2. Výjimka z postupu financování (článek 41j)

22. I když návrh Komise umožňuje dočasné výjimky z postupu financování EDIS na základě schválení Komisí, řada členských států vyzvala k tomu, aby byla tato ustanovení dále upřesněna, zejména za účelem vyjasnění podmínek a okolností pro tuto výjimku.
23. V zájmu zachování krytí EDIS předsednictví navrhlo, aby byla výjimka automatická, pokud událost zakládající výplatu nastala do jednoho roku před datem, kdy mělo být dosaženo stanovené úrovně financování, přičemž se zajistí, aby DGS požadavky na postup financování znovu plnil nejpozději dva roky po tomto datu. Pravomoc Komise schválit delší dobu platnosti výjimky z určitých řádně odůvodněných příčin byla ponechána nedotčená, s cílem umožnit vedle automatické odchylky i specificky uzpůsobená řešení.

24. Přístup předsednictví byl některými členskými státy předběžně přijat, zatímco jiné vyjádřily názor, že postup financování závisí na celkové struktuře EDIS, a nelze jej proto projednávat odděleně. Toto téma je nutno dále upřesnit.

3.3. Odvolací mechanismus (článek 85)

25. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí zřizuje odvolací komisi a otevírá možnost odvolat se proti některým rozhodnutím výboru v rámci tohoto mechanismu. Některé členské státy však požádaly, aby byla oblast působnosti odvolacího mechanismu rozšířena na rozhodnutí související s EDIS, proti nimž by mohlo být podáno odvolání podle článku 85.
26. Na základě výše uvedeného předložilo předsednictví změnu vyjasňující, že proti některým ustanovením by odvolání podáno být mohlo; jedná se zejména o ustanovení týkající se: vyloučení z krytí (článek 41i), určení částky financování (článek 41m), splacení financování a určení nadměrné ztráty (článek 41o), monitorování úpadkového řízení (článek 41q), příspěvků předem (článek 74c) a následných příspěvků (článek 74d).
27. Navržené změny byly některými členskými státy přijaty, zatímco jiné státy poukázaly na nutnost další právní a technické analýzy.

4. USTANOVENÍ VYŽADUJÍCÍ DALŠÍ UPŘESNĚNÍ NEBO VYJASNĚNÍ

4.1. Oblast působnosti EDIS (články 1 a 2)

28. Jedno z důležitých témat legislativního návrhu se týká oblasti působnosti EDIS. Členské státy naznačily, že by se mělo jasněji specifikovat, zejména pokud jde o pobočky ze třetích zemí a některé další subjekty jiné než úvěrové instituce (tj. subjekty, které jsou v současné době vyloučeny z oblasti působnosti směrnice o kapitálových požadavcích (čl. 2 odst. 5) a tedy i z oblasti působnosti jednotného mechanismu dohledu), které by mohly být kryty svou účastí na DGS.

4.1.1. Pobočky ze třetích zemí

29. V rámci směrnice o DGS je otázka poboček ze třetích zemí řešena prostřednictvím možnosti členského státu – ověření rovnocennosti ochrany je sice povinné, avšak členské státy mají možnost nařídit pobočce ze třetí země, aby se připojila k DGS daného členského státu, pouze pokud program ochrany dané třetí země není považován za rovnocenný.
30. Aby se zajistil proveditelný systém v rámci EDIS, předsednictví navrhlo svěžit Komisi pravomoci provést povinné ověření rovnocennosti ochrany. Na tomto základě by příslušné orgány rozhodly o nutnosti požádat pobočku ze třetí země, aby se připojila k DGS daného členského státu. Tím by se zajistilo, že členské státy budou uplatňovat možnost požadovat krytí DGS po pobočkách ze třetích zemí důsledněji. Na pobočky ze třetích zemí, po nichž je požadováno, aby se připojily k vnitrostátním DGS, by se pak mohl vztahovat EDIS.

31. Takové řešení by však nezajistilo řádnou harmonizaci mezi oblastmi působnosti EDIS a jednotného mechanismu dohledu, protože pobočky ze třetích zemí jsou pod dohledem svých vnitrostátních orgánů dohledu. Toto téma si proto vyžaduje další diskusi.

4.1.2 Subjekty jiné než úvěrové instituce kryté zúčastněnými DGS

32. Nesoulad mezi oblastmi působnosti EDIS a jednotného mechanismu dohledu / nařízení o kapitálových požadavcích (CRR) je rovněž zásadní otázkou, neboť se týká subjektů jiných než úvěrové instituce, jako např. úvěrová sdružení, které by mohly být kryty zúčastněnými DGS. Některé členské státy vznesly zásadní výhrady ohledně skutečnosti, že vkladatelé subjektů, které neuplatňují stávající pravidla nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích (CRR/CRD) (přičemž podléhají vnitrostátnímu režimu a v několika členských státech i pravidlům CRR/CRD), by pak nebyli chráněni evropským režimem. Některé členské státy však vyjádřily obavy, neboť úvěrová sdružení nejsou vždy regulována a nepodléhají dohledu v rámci CRR/CRD a jednotného mechanismu dohledu. Pro tyto členské státy je žádoucí úplná harmonizace oblastí působnosti. Členské státy však prokázaly otevřenost při zvažování zařazení těchto subjektů do oblastí působnosti EDIS s tím, že na tuto skupinu subjektů by se v souvislosti s nadcházejícím přezkumem CRR/CRD použilo řešení v souvislosti s přiměřenými ustanoveními. AHWP by se měla vrátit k projednávání této otázky, jakmile bude více objasněn přezkum CRR/CRD.

4.2. Vyloučení z krytí EDIS a pokuty (články 41i, 41j, 41l, 41m a 50a)

33. Návrh Komise zavádí řadu ochranných opatření s cílem zabránit morálnímu hazardu, a zejména nesprávnému nebo neoprávněnému přístupu zúčastněných DGS k prostředkům z EDIS.

34. Zatímco však členské státy obecně považovaly za potřebné zavést ochranná opatření, mnohé vyjádřily několik výhrad ohledně navrhovaného postupu. Zaprvé byla zpochybněna zákonnost postupu. Rovněž bylo naznačeno, že vyloučení z krytí by mohlo mít negativní dopad na finanční stabilitu. Několik členských států zastává názor, že podmínky pro vyloučení a pokuty by měly být vyjasněny a vyloučení by mohlo představovat nepřiměřenou sankci. Některé členské státy zejména žádaly o možnost uplatnit jiné (správní) sankce předtím, než se přistoupí k vyloučení z krytí, a o možnost nápravného období.
35. V zájmu dosažení pokroku předsednictví navrhlo zavést proceduru postupných intervencí ohledně souladu s pravidly směrnice o DGS a pravidly EDIS, přičemž ochrana vkladatele je klíčovým cílem a vyloučení z krytí by bylo možné pouze jako poslední krok. Ústřední myšlenkou ohledně procedury postupných intervencí je, že i v případě neplnění povinností ze strany DGS by financování mělo být dostupné, ale pouze v podobě úvěru podléhajícího určitým podmínkám. Navíc by DGS podléhaly průběžnému sledování ze strany Komise a výboru s pravidelnými hodnoceními schopnosti DGS plnit klíčové povinnosti, které budou definovány v návrhu EDIS samotném. V článku 41j je dále specifikována interakce mezi ustanoveními o vyloučení z krytí a postupem financování.
36. V rámci procedury postupných intervencí by v případě, že DGS neplní své klíčové povinnosti, měly výbor a Komise k dispozici několik možností: jako první krok vydá výbor doporučení zahrnující nápravná opatření. Následně může Komise „instruovat“ DGS, aby zajistil ve lhůtě 3 měsíců plnění pravidel, nebo změnit financování EDIS do podoby půjčky v případě události zakládající výplatu ex post. V případě přetrvávajícího neplnění a nepoctivé spolupráce by DGS mohl být rovněž vyloučen z krytí EDIS. Vyloučení nicméně nemusí být trvalé. DGS by v zásadě měl mít možnost být opětovně způsobilý pro krytí ze strany EDIS, jakmile splňuje všechny požadavky. Pro tento postup musí být vypracována kritéria.

37. V reakci na žádost některých členských států o větší diferenciaci v rámci procedury postupných intervencí bylo provedeno předběžné posouzení možnosti uplatnění pokut, v němž se došlo k závěru, že z právního hlediska toto není proveditelné. Některé členské státy rovněž vyjádřily výhrady, pokud jde o sledování ze strany Komise, s ohledem na pravomoci členských států k dohledu nad DGS.

4.3. Možnosti a případy vlastního uvážení v rámci směrnice o DGS

38. Další otázkou řešenou AHWP je, zda 41 možností a případů prostoru pro volné rozhodování na úrovni jednotlivých států (dále jen „možnosti a případy vlastního uvážení“) obsažených ve směrnici o DGS, které se týkají např. cílového objemu fondu, výpočtu příspěvků a některých druhů způsobilých vkladů, by mělo být uplatněno stejným způsobem (nebo přinejmenším dále specifikováno) v souvislosti s návrhem EDIS.
39. Z právního hlediska by harmonizace možností a případů vlastního uvážení souvisejících se zúčastněnými DGS mohlo být dosaženo dvěma způsoby: i) změnou směrnice o DGS prostřednictvím samostatného legislativního aktu; nebo ii) dalším upřesněním některých možností a případů vlastního uvážení obsažených ve směrnici o DGS pouze pro účely EDIS v souvislosti s bankovní unií, po vzoru jednotného mechanismu pro řešení krizí v jeho vztahu se směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank. Je však nutno připomenout, že existují zákonná omezení týkající se posledně uvedeného přístupu, zejména v souvislosti s oblastí působnosti a členství v DGS.
40. Výsledky průzkumu provedeného předsednictvím naznačily, že členské státy považují harmonizaci na úrovni bankovní unie za přijatelnou a důležitou, zejména pro klíčové prvky v EDIS, jako např. postup vyplácení a poskytované krytí.

41. Navíc se různily názory na to, zda je žádoucí harmonizace na úrovni EU-28. Některé členské státy, zejména ty, jejichž měnou není euro, zdůraznily, že možnosti a případy vlastního uvážení jsou ve směrnici o DGS zahrnuty v zájmu zohlednění národních specifík a že by proto měly zůstat k dispozici.
42. Předsednictví došlo k závěru, že vedle možností a případů vlastního uvážení, kterými se již zabýval návrh Komise (o příspěvcích a dostupných prostředcích jakož i o postupném zavádění), by mohly být některé další (o krytí a postupu vyplácení) specifikovány pro zúčastněné členské státy v rámci znění EDIS a s ohledem na fond EDIS.
43. Předsednictví poté navrhlo metodu, která upřesňuje vztah mezi EDIS a zúčastněným DGS, zejména pokud jde o finanční toky, aniž by přímo ovlivnila možnosti a případy vlastního uvážení zúčastněných DGS, které by byly nadále oprávněny přijímat vnitrostátní opatření (např. rozšíření krytí dočasně vysokých zůstatků), pokud by daná opatření byla financována výhradně z vnitrostátních prostředků nesouvisejících s EDIS.
44. Mnoho členských států naznačilo, že jsou otevřeny dalšímu rozvíjení řešení předloženého předsednictvím, přičemž některé vyjádřily obavy, že takový dualistický systém by mohl zvýšit složitost systému a vést k nerovným podmínkám ohledně ochrany vkladatelů a neutrality nákladů.
45. V této souvislosti předsednictví navrhuje pracovat nadále na základě předloženého přístupu, který by mohl být použit u řady možností a případů vlastního uvážení, a zároveň se samostatně zabývat možnostmi a případy vlastního uvážení týkajícími se oblasti působnosti a členství jakož i těmi, jež souvisejí s „alternativními opatřeními“ v kontextu insolvenčních řízení ze strany zúčastněných DGS, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 6 směrnice o DGS. U takových alternativních opatření by další postup mohl spočívat v umožnění převodu vkladového portfolia pouze u krytých vkladů, jako je rovněž navrhováno ve stanovisku ECB k návrhu.

4.4. Krytí a způsobilost vkladů pro účely EDIS (články 41c a 41 g)

46. I když je otázka úrovně krytí EDIS jednou ze základních otázek k další diskusi v rámci celkového systému EDIS (viz část 3 níže), předsednictví předložilo návrh ohledně způsobu, jakým by se pravidla směrnice o DGS v oblasti krytí měla uplatňovat na evropský fond v souladu s obecnými zásadami dohodnutými pro harmonizaci možností a případů vlastního uvážení v rámci směrnice o DGS pro účely EDIS (jak je popsáno v bodu 2.3 výše).
47. Předsednictví zejména navrhlo objasnit i) úroveň krytí/pojištění EDIS, pokud jde o zúčastněné DGS (až do agregátní částky vkladů pro jednotlivé vkladatele ve výši 100 000 EUR), ii) zacházení s případy nároku dvou nebo více osob na podnikatelský vklad, a iii) krytí dočasně vysokých zůstatků.
48. Zatímco většina delegací akceptovala přístup navrhovaný předsednictvím ohledně prvních dvou otázek, otázka dočasně vysokých zůstatků vyžaduje další analýzu. Je skutečností, že návrh stanovit příslušnou částku na úroveň 500 000 EUR nebyl plně podpořen. Několik členských států uvedlo, že tato částka by měla lépe odrážet životní úroveň v jejich zemích. V důsledku toho některé členské státy, které na vnitrostátní úrovni uplatňovaly vyšší částky, vyjádřily obavu, že návrh předsednictví by měl negativní dopad na ochranu jejich vkladatelů, přičemž jiné státy se obávaly, že navržená úroveň krytí je příliš vysoká.
49. Mnoho členských států dále prohlásilo, že se jejich prostor pro vlastní uvážení neprojevuje pouze v rozdílné úrovni krytí nebo době krytí. Stejně významné je, že ustanovení odkazují na vnitrostátní právo ohledně specifických situací, které mají být předmětem krytí, což je upraveno ve velmi odlišných oblastech vnitrostátních předpisů (např. sociální, občanské a pracovní právo), a proto to lze jen obtížně harmonizovat. Předsednictví dospělo k závěru, že je nutné další jednání. I když by bylo možné odůvodnit úroveň krytí kalibrovanou na průměrné nebo mediánové částky, alternativním řešením by mohlo být harmonizovat pouze minimální výši krytí ztráty dočasně vysokých zůstatků prostřednictvím EDIS (a tudíž umožnit členským státům financovat jakékoli navýšení z prostředků, které jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni).

4.5. Příspěvky (články 74c a 74d)

50. Celá řada členských států požádala, aby byla metodika pro výpočet příspěvků bank začleněna do znění na úrovni 1, a nikoli do aktu v přenesené pravomoci, jako bylo navrženo ve znění Komise. V předběžných diskusích bylo zdůrazněno, že členské státy byly obecně nespokojené s postupem kompenzování bank finančními prostředky již vyplacenými do vnitrostátních DGS, a daly přednost přímému transferu z dostupných fondů v národních DGS do fondu pro pojištění vkladů. Předběžné diskuse rovněž zdůraznily, že je nutná další práce na metodice rizikově vážených příspěvků. Zejména jsou nutné další diskuse s cílem pochopit dopad na jednotlivé banky a členské státy. V zájmu usnadnění důkladnějších diskusí (viz níže) proto předsednictví požádalo Komisi, aby předložila podrobnější informace o navrhované metodice i o finančních dopadech.

4.6. Řízení a rozhodovací proces v rámci EDIS (články 43 až 59)

51. Nová řídicí struktura Jednotného výboru pro řešení krizí v rámci EDIS (účastníci, hlasovací postupy, úkoly výboru) byla obecně členskými státy uvítána, ačkoli některé z nich vyjádřily výhrady ke specifickým aspektům ustanovení o řízení. Jiné členské státy uvedly, že proces řízení bude možné posoudit až poté, co bude jasná konečná struktura EDIS. Některé členské státy nastolily obecnou otázku střetu zájmů v rámci Jednotného výboru pro řešení krizí.
52. Diskutovalo se zejména o prahu pro zapojení plenárního zasedání výboru (stanoveného v návrhu Komise na 25 % použití fondu pro pojištění vkladů), přičemž některé členské státy považovaly tento práh za příliš vysoký a další za nepotřebný.

53. Diskuse proběhla rovněž ohledně volebních postupů: některé členské státy preferovaly pravidla přijatá v nařízení o Jednotném výboru pro řešení krizí, zatímco jiné nesouhlasily s požadavkem, aby rozhodnutí byla přijímána s podporou členů zastupujících nejméně 30 % příspěvků, jakmile bylo dosaženo cílové úrovně.
54. Všeobecně tento původní návrh Komise poskytl dobré řešení všech ustanovení o řízení, avšak přínosná by byla diskuse podle jednotlivých článků.

5. USTANOVENÍ VYŽADUJÍCÍ DŮKLADNÉ PROJEDNÁNÍ

55. Řada klíčových témat návrhu EDIS ještě nebyla podrobně projednána. S ohledem na základní rozdíly přístupů vyjádřených členskými státy ohledně těchto otázek se předsednictví domnívá, že nebude s to předložit jakýkoli konkrétní návrh dalšího postupu, dokud nebude v rámci AHWP uspořádána důkladná výměna názorů ohledně jednotlivých témat.
56. Témata, která byla identifikována jako vyžadující další důkladné projednání, jakož i hlavní oblasti, v nichž členské státy vyjadřovaly své obavy, jsou tato:
- vstup členských států do EDIS a vystoupení z tohoto systému a podmínky, za nichž k tomu může dojít;
 - tempo a postup sdílení prostředků, včetně vytváření národních a společných prostředků;
 - sledování a provádění insolvenčního řízení ze strany výboru;
 - výpočet příspěvků předem a specifikace metodiky pro výpočet příspěvků založených na riziku;
 - využití společných prostředků pro alternativní opatření a interakce se zásadami nákladové neutrality zúčastněných DGS.

III. OPATŘENÍ K POSÍLENÍ BANKOVNÍ UNIE

1. STÁVAJÍCÍ ÚSPĚCHY

57. Během jednání v rámci AHWP členské státy připomněly, že řada opatření se již nebývale rychle přijala a provedla. Mimo jiné již byly vytvořeny dva důležité pilíře bankovní unie.
58. První pilíř byl spuštěn v návaznosti na **komplexní posouzení**, které sestávalo z přezkumu kvality a zátěžového testu a týkalo se všech významných úvěrových institucí bankovní unie a v jehož důsledku se zvýšila transparentnost, posílila se důvěra a byly provedeny podstatné úpravy kapitálu, pokud jde o dané úvěrové instituce. **Jednotný mechanismus dohledu** (SSM) začal fungovat v listopadu roku 2014 a již nyní se mu daří plnit svůj cíl, kterým je dosažení silného, nezávislého a jednotného obezřetnostního dohledu v bankovní unii. Například byly učiněny důležité kroky na cestě k harmonizovanému, nestrannému dohledu prostřednictvím provedení **procesu dohledu a hodnocení** v souladu se společnou metodikou pro subjekty podléhající přímému dohledu, jenž zajišťuje jednotnost, brání příliš shovívavému dohledu a zohledňuje specifické charakteristiky jednotlivých institucí.

59. Druhý pilíř tvoří **jednotný mechanismus pro řešení krizí**, který má pravomoci k řešení krize a je plně funkční od ledna 2016, kdy byly do Jednotného fondu pro řešení krizí převedeny první příspěvky poté, co všechny členské státy účastníci se bankovní unie ratifikovaly mezivládní dohodu. Jednotný výbor pro řešení krizí zajišťuje různými způsoby jednotný přístup k činnostem v oblasti řešení krizí (k plánování řešení krizí i k přípravě programů řešení krize). V první řadě se ve spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize podílel na přípravě dvou manuálů, z nichž jeden se týkal plánování řešení krizí a druhý řízení krizí. Za druhé na základě diskusí v rámci zasedání formou výborů a plenárního zasedání vymezil společný postoj k relevantním otázkám politiky řešení krizí (např. stanovení minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky). Za třetí koordinuje vnitřní týmy příslušné k řešení krize, které provádějí činnost v oblasti plánování řešení krizí na základě odborných znalostí Jednotného výboru pro řešení krizí a vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize. Jednotný výbor pro řešení krizí již výrazně pokročil v plnění cíle, kterým je nastavení plánu řešení krize pro nejdůležitější banky v rámci bankovní unie do konce roku 2016. Jednotný výbor rovněž prosazuje jednotnost činností v rámci řešení krizí, které provádějí vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize pro méně významné instituce spadající pod jejich přímou odpovědnost, a to zejména prostřednictvím posuzování návrhů rozhodnutí o řešení krize (např. plánů řešení krize), které jsou vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize povinny oznamovat Jednotnému výboru pro řešení krizí.
60. Pokud jde o Jednotný fond pro řešení krizí, zúčastněné členské státy se dne 8. prosince 2015 dohodly s Jednotným výborem pro řešení krizí na harmonizované **dohodě o mechanismu úvěrů**, jehož prostřednictvím budou Jednotnému výboru poskytnuty úvěrové linky na podporu národních podfondů Jednotného fondu pro řešení krizí v případě možného nedostatku prostředků v daném podfondu po řešení krizí bank v dotčeném členském státě.

61. Kromě toho v prosinci 2013 Rada přijala prohlášení o mechanismu jištění pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, v němž uvedla, že společné jištění bude vytvořeno v průběhu přechodného období a nejpozději do jeho konce (tj. do 1. ledna 2024) bude plně funkční a že pokrok v tomto ohledu bude vyhodnocen brzy po vstupu Jednotného fondu pro řešení krizí v účinnost. Rada své závazky opětovně potvrdila v prosinci 2015 a uvedla rovněž, že „společné jištění bude ve střednědobém horizontu fiskálně neutrální, zaručí rovné zacházení v rámci všech zúčastněných členských států a nevyplynou z něj žádné náklady pro členské státy, které se bankovní unie neúčastní“.
62. V zájmu vytvoření výše uvedených dvou pilířů kromě toho téměř všichni členové bankovní unie **provedli do vnitrostátního práva a naplnili** veškerá příslušná právní ustanovení **jednotného souboru pravidel**, čímž se zajistí v celé EU jednotnější regulace a kvalitní dohled pomocí
- a) přísnějších kapitálových požadavků na banky zavedených **v rámci balíčku zahrnujícího směrnici a nařízení o kapitálových požadavcích (CRR/CRD-IV)**. Zvýšením kvality a objemu kapitálu, rozšířením krytím rizik a zlepšením správy a řízení a transparentnosti se tak zlepšila schopnost bank absorbovat nepříznivé ekonomické a finanční šoky.
 - b) **Směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank** byl zaveden nový rámec pro ozdravování a řešení krize bank. Cílem tohoto rámce je upevnit finanční stabilitu a chránit daňové poplatníky uplatňováním pravidel rekapitalizace z vnitřních zdrojů, která minimalizují využívání veřejných prostředků v případě bank, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, jakož i včasným a řádným řízením krizí bank.
 - c) Lepší fungování **vnitrostátních systému pojištění vkladů (DGS)** podpořila směrnice o systémech pojištění vkladů, která harmonizuje jejich rozsah, posiluje a sjednocuje mechanismy financování a zajišťuje rychlý postup vyplácení.

2. NEDOŘEŠENÉ OTÁZKY

63. Členské státy připomněly, že bankovní unie byla zřízena primárně v reakci na finanční krizi a krizi státního dluhu, a to zejména v eurozóně. Krizi do značné míry rozdmýčovala nepříznivá dynamika mezi bankami a státním dluhem v jejich příslušných členských státech; prolomení tohoto bludného kruhu souvisejícího s bankami a státním dluhem v příslušných členských státech se tedy stalo jedním z hlavních cílů bankovní unie.
64. Výše uvedené úspěchy, jakož i opatření ECB a jednotlivých členských států výrazně přispěly k zastavení tříštění finančních trhů, zmírnění morálního hazardu i rizika nutnosti zapojení veřejného sektoru.
65. Členské státy uznaly, že bylo doposud dosaženo nevídaných úspěchů a že vytváření bankovní unie již v mnoha ohledech výrazně pokročilo, a to jak z hlediska snižování rizik, tak z hlediska jejich sdílení, avšak zároveň se shodly na tom, že celkovou stavbu a odolnost bankovní unie by bylo možné dále posílit prostřednictvím inkluzivního, komplexního procesu dalšího snižování a sdílení rizik. Při jednáních AHWP poukázaly různé členské státy na řadu **otázek, které zbývá dořešit** a které jsou uvedeny níže (v **nahodilém pořadí**):
- a) Několik členských států vyjádřilo názor, že vnitrostátní DGS **nejdou** za stávající situace stále příliš **odolné vůči velkým lokálním otřesům** ani vůči širším účinkům systémové nákazy. Tato situace by narušila homogenitu ochrany vkladů a přispěla by k nedostatečné důvěře vkladatelů v bezpečnost bankovních vkladů. Několik členských států tedy důrazně vyzvalo k uspokojení EDIS.

- b) Řada členských států uvedla, že přechod z rekapitalizace z vnějších zdrojů na **rekapitalizaci z vnitřních zdrojů** i minimalizaci využívání veřejných prostředků je třeba zajistit účinným provedením a uplatňováním pravidel rekapitalizace z vnitřních zdrojů a zajištěním toho, aby pro účely této rekapitalizace byly k dispozici dostatečné zdroje. V tomto ohledu některé členské státy podtrhly význam jednotného přístupu a legislativního návrhu týkajícího se pravidel hierarchie a podřízenosti věřitelů pro zlepšení rekapitalizace z vnitřních zdrojů a omezení právních rizik, pokud jde o zásadu, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení.
- c) Některé členské státy vyjádřily názor, že zbývající rozdíly ve vnitrostátních předpisech a provádění by mohly vést k **nerovným podmínkám**. Podle několika členských států existuje rovněž potenciální riziko, že některá **vnitrostátní politická opatření či kanály** by mohly mít značný **dopad** na rozvahy příslušných bank, zatímco náklady nesou všechny členské státy bankovní unie.
- d) Banky v EU jsou i nadále vystaveny značnému vlivu státního dluhu svých příslušných členských států. Několik členských států důrazně vyzvalo k opatrnosti, jiné zase podtrhly potřebu přezkumu regulatorního zacházení s **expozicemi vůči státnímu dluhu**.
- e) Některé členské státy již připomněly, že v nařízeních o jednotném mechanismu dohledu a o jednotném mechanismu pro řešení krizí, jakož i v dublinském prohlášení je uznáno, že **mechanismy řízení** obou těchto mechanismů ponechávají s výhradou změn primárního práva prostor pro zjednodušení; některé členské státy na druhou stranu poukázaly na to, že oba mechanismy byly zřízeny teprve nedávno a že k plnému upevnění provozu mohou ještě potřebovat nějaký čas.

- f) Několik členských států vyjádřilo názor, že široká škála již dohodnutých obezřetnostních opatření a opatření k řešení krizí nemůže zcela vyloučit riziko, že v mimořádných situacích mohou být ke zvýšení úvěrové kapacity Jednotného fondu pro řešení krizí v krajním případě dočasně zapotřebí veřejné prostředky – ve střednědobém horizontu fiskálně neutrální. Bylo dohodnuto, že pro Jednotný fond pro řešení krizí by do konce přechodného období mělo být jakožto krajní prostředek zavedeno **společné jištění**, ale práce na tomto mechanismu doposud nezapočaly. Několik členských států také upozornilo na to, že jedenáct členských států zatím nepodepsalo dohodu o mechanismu úvěrů s Jednotným výborem pro řešení krizí. V souladu s prohlášením Rady ECOFIN ze dne 8. prosince 2015 o zřízení mechanismů překlenovacího financování do 1. ledna 2016 se očekává, že dané členské státy dohodu o mechanismu úvěrů urychleně podepíší. Některé jiné členské státy nicméně poukázaly na to, že jelikož velikost národních podfondů se bude s postupující mírou sdílení příspěvků zmenšovat, vztahovala by se podpora daných úvěrových linek na postupně klesající podíl celkových prostředků fondu. S ohledem na tuto skutečnost tyto členské státy požádaly o to, aby projednávání podrobností fungování společného jištění začalo co nejdříve.
- g) Mnoho členských států poukázalo na to, že v zájmu dalšího upevnění finanční stability by bylo zapotřebí provést v EU řadu zbývajících reforem na základě „basilejského“ rámce, které již byly dohodnuty (např. ukazatel pákového poměru a ukazatel čistého stabilního financování).

3. OPATŘENÍ K POSÍLENÍ BANKOVNÍ UNIE

66. V zájmu vyřešení zbývajících výše uvedených otázek a s ohledem na sdělení Komise členské státy zavedly řadu opatření ke snižování a sdílení rizik, která jsou považována za relevantní v zájmu posílení bankovní unie i rozvoje jednotného trhu finančních služeb.

67. Aniž je dotčena další diskuse o tom, jak jsou jednotlivá opatření relevantní a potřebná či jakou mají prioritu a jaké jsou jejich technické detaily, bylo by možné mezi nimi z procesního hlediska rozlišit dvě skupiny, a to opatření, která by mohla být vyřešena v rámci probíhající práce různých institucí / orgánů (bod 4.1) nebo na něž by se měla vztahovat budoucí práce Komise (bod 4.2), a opatření, která budou ještě vyžadovat další práci nebo vedení ze strany Rady (bod 4.3).

3.1 Probíhající práce

68. V současné době několik institucí a orgánů pracuje na opatřeních, která jsou považována za významná v kontextu bankovní unie, přičemž se má za to, že některá opatření jsou také relevantní pro celou EU-28. V této souvislosti AHWP vzala na vědomí níže uvedené úsilí na úrovni bankovní unie, EU-28 a na mezinárodní úrovni.

3.1.1. Na úrovni bankovní unie

69. V Radě projednává **AHWP** v současnosti návrh týkající se **EDIS**, jež Komise předložila jako třetí pilíř bankovní unie s cílem posílit odolnost bankovní unie vůči budoucím finančním krizím tím, že se sníží zranitelnost vnitrostátních systémů pojištění vkladů vůči velkým lokálním otřesům a širším účinkům systémové nákazy a že se v bankovní unii zajistí homogenní ochrana vkladatelů. Předsednictví zahájilo činnost diskusí o konkrétních prvcích návrhu Komise s cílem stanovit citlivé otázky a témata, které by mohly být předmětem dalších diskusí. Na základě těchto jednání a vodítek poskytovaných členskými státy ohledně citlivých otázek dosáhlo předsednictví pokroku v podrobnějším posuzování některých prvků návrhu, počínaje ustanoveními souvisejícími s „ustáleným stavem“ (tj. závěrečná fáze plného sdílení prostředků v rámci EDIS), spíše než ustanoveními souvisejícími s přechodnými fázemi (soupojištění a zajištění). Aktuální stav jednání a výsledky dosažené v AHWP jsou zohledněny ve zprávě o pokroku vypracované pod vedením předsednictví. EP má v plánu stanovit vyjednávací postoj k návrhu EDIS do konce roku 2016.

70. V jednom zúčastněném **členském státě** probíhá proces provádění **směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank**. Jakmile uvedenou směrnicí plně provedou všechny zúčastněné členské státy, zváží členské státy další postup a časový harmonogram pro práci na **společném jištění**.
71. Jednotný mechanismus dohledu zajišťuje konzistentní uplatňování vysokých standardů dohledu na všechny úvěrové instituce v tomto mechanismu co nejlepším využíváním nástrojů svěřených Evropské centrální bance. Totéž platí pro dohled nad **méně významnými institucemi**, v souvislosti s nímž probíhá proces zajišťující každodenní spolupráci mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány i projektové iniciativy týkající se převážně vytváření společných dohledových standardů a metodik pro méně významné instituce, aby bylo zajištěno, že jednotná pravidla pro finanční služby jsou uplatňována konzistentně ve všech dotčených členských státech.
72. **Jednotný mechanismus dohledu** identifikoval v CRR/CRD-IV 122 **možností a případů vlastního uvážení**, které jsou v současné době posuzovány s cílem zajistit harmonizované uplatňování. Pokud jde o velký počet prioritních ustanovení vztahujících se na významné instituce, přijala Rada guvernérů ECB dne 14. března 2016 právní nástroje (nařízení a příručku ECB), přičemž příručka již v platnost vstoupila a v případě nařízení by se tak mělo stát 1. října 2016. V roce 2016 byla zahájena druhá fáze, jejímž cílem je dokončit mapování a strategickou práci v souvislosti s dalšími osmi možnostmi a případy vlastního uvážení. Bude-li to považováno za vhodné, dojde ke specifikaci pro některé z těchto možností a případů vlastního uvážení v rámci tohoto projektu po posouzení budoucích případů, jež jednotnému mechanismu dohledu umožní získat zkušenosti s jejich uplatňováním, nebo po přijetí regulačního rámce ze strany EBA nebo Komise. Pokud jde o **méně významné instituce**, zkoumá ECB v průběhu roku 2016, v jakém rozsahu by se měl nový rámec pro možnosti a případy vlastního uvážení uplatňovat a jak by bylo možné jej realizovat v úzké spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány. Je však třeba mít na paměti, že řada možností a případů vlastního uvážení stojí mimo rámec působnosti orgánu dohledu a že je mohou uplatňovat pouze členské státy.

73. **Jednotný mechanismus dohledu neustále sleduje** potřebu nápravných opatření v návaznosti na komplexní posouzení provedené v roce 2014 pro zajištění **obezřetného oceňování aktiv** včetně aktiv oceňovaných reálnou hodnotou na základě nezjistitelných vstupů (tzv. aktiva úrovně 3 v hierarchii reálných hodnot). U významných institucí podléhajících přímému dohledu ze strany ECB probíhá posuzování rizik souvisejících s podstatnými podíly aktiv úrovně 3 v hierarchii reálných hodnot v každoročním procesu dohledu a hodnocení a monitoringu, což společné týmy dohledu zohledňují případ od případu při průběžném dohledu.
74. **Jednotný mechanismus dohledu a Jednotný výbor pro řešení krizí** posoudily vliv **účetních standardů** z hlediska dohledu a řešení krizí. Jednotnému mechanismu dohledu byla udělena pravomoc, aby od individuálních bank, na které přímo dohlíží, vyžadoval pro účely výkaznictví a obezřetnostního dohledu použití IFRS. I když jednotný mechanismus dohledu může tuto pravomoc využít, považuje-li to za nezbytné, dosud se k tomuto požadavku neuchýlil. O tom, zda jednotný mechanismus dohledu tento požadavek uloží, bude rozhodnuto v návaznosti na veřejnou konzultaci ohledně příručky o možnostech a případech vlastního uvážení, která proběhla 18. května. Pokud jde o oceňování pro účely řešení krizí, je třeba uvést, že podle Jednotného výboru pro řešení krizí lze v současnosti toto oceňování provádět v kontextu různých účetních režimů – mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) i obecně uznávaných účetních zásad (GAAP). Tento mechanismus může být přezkoumán v závislosti na případném novém vývoji v bankovní unii. V této souvislosti je třeba podotknout, že podle některých členských států by bylo nutné, aby banky používaly stejná účetní pravidla i pro účely obezřetnostního dohledu.

3.1.2. Na úrovni EU-28

75. **EBA** vypracoval návrh regulačních technických norem ohledně harmonizovaného stanovování **minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky** a Komise následně 17. prosince 2015 navrhla předložený návrh regulačních technických norem změnit. V únoru 2016 EBA některé změny odmítl. **Komise** pozměněné regulační technické normy přijala formou aktu v přenesené pravomoci dne 23. května 2016, kterým se v současné době zabývají společní normotvůrci.

76. **Komise** bude monitorovat jednotné a důsledné **uplatňování** směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, včetně **pravidel pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů**. Pokud dojde k využití veřejných prostředků nebo financování z Jednotného fondu pro řešení krizí, vnitrostátních fondů pro řešení krizí nebo systémů pojištění vkladů, zajistí Komise soulad s pravidly **EU pro státní podporu** a pro podporu z uvedeného fondu. Tato pravidla zajišťují, aby použití veřejných prostředků nebo financování z Jednotného fondu pro řešení krizí, vnitrostátních fondů pro řešení krizí nebo systémů pojištění vkladů bylo minimalizováno prostřednictvím vhodných opatření k rozdělení zátěže, aby banky, jimž je pomoc poskytnuta, byly v přiměřeném čase znovu životaschopné a aby nebyla narušena hospodářská soutěž na jednotném trhu.
77. **Komise** se také pravidelně zabývá úrovní **odložených daňových úlev**, poté co došlo k zavedení pracovních ujednání s dotčenými členskými státy, aby se výše zmíněných úlev snížila a zabránilo se hromadění úlev nových.
78. Přestože několik členských států zpochybnilo, zda je návrh nařízení o **strukturální reformě bank** v kontextu posilování bankovní unie nadále relevantní, je situace taková, že **Evropský parlament** v současné době stanovuje k tomuto návrhu svůj vyjednávací postoj. Rada svůj vyjednávací postoj přijala v červnu 2015, takže dohoda uvnitř Parlamentu by normotvůrcům umožnila zahájit jednání trialogu.
79. Na úrovni Hospodářského a finančního výboru se v současné době Pracovní skupina na vysoké úrovni pro regulatorní zacházení s expozicemi vůči státnímu dluhu zabývá politickými variantami regulatorního zacházení s **rizikem dluhového selhání země** v Evropě.

3.1.3. Na mezinárodní úrovni

80. **Basilejský výbor** nyní přezkoumává řadu regulačních otázek souvisejících s bankovníctvím, především standardy týkající se kapitálových požadavků k úvěrovému a operačnímu riziku včetně stávajícího regulačního zacházení s expozicemi bank vůči **riziku dluhového selhání země**. Konzultační dokumentu na toto téma se očekává začátkem roku **2017**.
81. **Rada pro finanční stabilitu** začlenila problematiku **rizika nesprávného jednání** do dvou pracovních směrů: kontaktní skupina pro monitoring odměňování se zaměřuje na úlohu nástrojů odměňování s cílem předložit zprávu do srpna 2016; nová pracovní skupina Rady pro finanční stabilitu si pak bude vyměňovat osvědčené postupy týkající se využívání rámců pro správu a řízení, což může vést k vytvoření dohledových nástrojů nebo pokynů, ke sdílení zkušeností jednotlivých zemí v oblasti vymáhání a případně k doporučením ohledně odměňování. Tyto směry činnosti by měly zajistit, aby měly příslušné orgány k dispozici přiměřené nástroje pro řešení nesprávného jednání a souvisejících rizik.

3.2. Činnost Komise

82. Kromě probíhajících činností popsaných výše by Komise měla v krátkodobém i střednědobém výhledu navrhnout několik opatření. Část této práce se týká EU-28 a nemusí vyžadovat další vodítka ze strany Rady, část je na žádost některých členských států specificky zaměřena na eurozónu a bankovní unii.

83. Do konce roku **2016** má Komise předložit změny legislativního rámce s cílem zajistit dostupnost dostatečných odpovídajících „*rekapitalizovatelných*“ pohledávek, a to – dle potřeby a s ohledem na nutnost řešit případnou právní nejistotu – zavedením standardu pro **celkovou kapacitu absorbovat ztráty** a přezkoumáním **minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky**. V této souvislosti bylo konstatováno, že EBA má v červenci předložit průběžnou zprávu o zavádění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a do 31. října pak zprávu konečnou.
84. Do **konce roku 2016** Komise možná navrhne v rámci celkového přezkumu změny CRR/CRD-IV), aby bylo možné řešit tyto otázky:
- a) harmonizaci nebo další specifikaci **možností a případů vlastního uvážení poskytnutých členskými státy**, pokud je to relevantní pro fungování bankovní unie a případně celistvost jednotného trhu. Podle některých členských států by tato činnost mohla přispět také k naplnění cíle, kterým je zlepšení **toků likvidity a kapitálu** uvnitř přeshraničních bankovních skupin, a to při respektování úsilí o finanční stabilitu. Za tímto účelem může dojít k řešení konkrétních ustanovení v CRR/CRD-IV, která v současné době omezují pohyb kapitálu mezi členskými státy, např. potenciálních právních překážek pro volný pohyb finančních prostředků mezi institucemi v rámci jedné podskupiny pro účely likvidity.

b) Zavedení a završení basilejských reforem, které byly dokončeny nebo mají být dokončeny do konce roku 2016⁹ a jejichž uvedení do praxe by bylo třeba zajistit do 1. ledna 2018, včetně například:

- zavedení **pákového poměru** (v tomto ohledu vyzvaly některé členské státy Komisi, aby pro systémové banky stanovila pákový poměr vyšší než 3 %) a
- zavedení **ukazatele čistého stabilního financování**. Standardy již Basilejský výbor zveřejnil v říjnu 2014, a to vyjma zacházení s deriváty.

85. Do **konce roku 2016** by Komise měla předložit legislativní návrh na minimální harmonizaci v oblasti **insolvenčního práva** v kontextu unie kapitálových trhů, jehož hlavním cílem bude zajišťovat záchranu podniků při formální nebo mimosoudní restrukturalizaci a současně zvýšit účinnost insolvenčních řízení (např. vyšší výtěžnost), což se případně dotkne formálního insolvenčního práva.

86. V roce **2018** by měla Komise provést přezkum směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a jednotného mechanismu pro řešení krizí (konec roku 2018). Pokud jde o vhodnost **systému správy a řízení jednotného mechanismu pro řešení krizí**, Komise by zhodnotila, zda je třeba, aby úkoly přidělené nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí výboru, Radě a Komisi vykonávala výlučně **nezávislá instituce Unie**, a pokud ano, zda jsou nutné změny příslušných ustanovení, a to i na úrovni primárního práva.

⁹ V souvislosti s opatřeními k zajištění konzistentnosti **rizikově vážených aktiv** je třeba poznamenat, že změny CRR se očekávají v pozdější fázi.

87. V souvislosti s **jednotným mechanismem dohledu** je třeba připomenout, že 85. bod odůvodnění jeho zakládacího nařízení (EU) 1024/2013 uvádí, že „by bylo možné pozměnit SFEU, aby se zajistila použitelnost řádného legislativního postupu a vyloučily se některé právní překážky, které v současné době vykazuje jednotný mechanismus dohledu (např. [...] a ještě více pokročit v interním **oddělení rozhodování** ohledně měnové politiky a dohledu)“. Ve vztahu k nařízení o jednotném mechanismu dohledu členské státy rovněž na neformálním zasedání Rady Ecofin 12. dubna 2013 uvedly, že jsou „připraveny konstruktivně pracovat na návrhu změny Smlouvy“, a že dojde-li ke změně čl. 127 odst. 6 SFEU nebo jiných relevantních ustanovení Smlouvy, mělo by být nařízení týkající se ECB v případě nutnosti odpovídajícím způsobem upraveno.

3.2.2. Opatření nadnesená členskými státy

88. Činnost Komise by zlepšila **dostupnost a kvalitu údajů** s ohledem na ambice členů **Euroskupiny** v souvislosti s **reformou vnitrostátních insolvenčních režimů** v souladu se společnými zásadami a s paralelními směry prací, jež uskutečňují orgány EU v rámci akčního plánu Komise pro vytváření unie kapitálových trhů. Dne 22. dubna pověřila Euroskupina Pracovní skupinu pro Euroskupinu, aby se touto činností **prioritně** zabývala, a dohodla se, že se k tomuto tématu vrátí na **podzim 2016**. V rozsahu, v jakém se tato činnost dotýká unie kapitálových trhů a členských států mimo eurozónu, bylo by rovněž zapotřebí se tomuto tématu věnovat na úrovni EU-28.
89. V návaznosti na jednání v AHWP Komise nabídla, že provede další analýzu **nástroje pro uložení moratoria** a jeho možného harmonizovaného zavedení a uplatňování v celé Unii. V průběhu roku **2016** by probíhaly další **přípravné odborné práce** v rámci Komise v Expertní skupině pro bankovníctví, platby a pojišťovnictví. Jejich cílem by bylo posoudit, zda, kde a jak by bylo možné upravit stávající právní rámec vzhledem k výrazným rozdílům v dostupnosti a uplatňování (rozsah, doba trvání, zúčastněné orgány, fáze intervence atd.) moratoria členskými státy.

3.3. Další opatření

90. V návaznosti na výše zmíněná opatření jednala AHWP o řadě oblastí, kde se legislativní návrhy nepředpokládají, ale kde mohou být v kontextu bankovní unie i EU-28 **důvody** k přijetí **dalších opatření**. Na základě současného stavu jednání v AHWP by bylo možné opatření rozdělit na i) ta, která by bylo potenciálně možné řešit v rámci EDIS, a ii) jiná opatření vyžadující další politické vedení.
91. Bylo konstatováno, že i když jsou jednání v tomto směru zvláště relevantní pro bankovní unii, měla by probíhat na úrovni EU-28, aby byla i nadále zajištěna otevřenost bankovní unie všem členským státům a tím i soulad s jednotným trhem.

3.3.1. K potenciálnímu řešení v rámci EDIS

92. Rámec evropského systému pojištění vkladů by umožnil specifikovat řadu z **možností a případů vlastního uvážení** pro bankovní unii v rámci směrnice o systému pojištění vkladů (DGS), zejména s cílem vyjasnit vztah mezi evropským systémem pojištění vkladů a vnitrostátními DGS a také s cílem zajistit rovné podmínky a hladké fungování evropského systému pojištění vkladů. Jelikož navržená metoda specifikace možností a případů vlastního uvážení pro účely evropského systému pojištění vkladů nutně nebrání uplatňování možností a případů vlastního uvážení členskými státy nebo jejich orgány na vnitrostátní úrovni, velký počet členských států tento přístup podpořil s ohledem na zajištění náležitých stimulů pro posílení rovných podmínek uvnitř bankovní unie a současně i rovných podmínek v rámci EU-28 a aby se v kontextu evropského systému pojištění vkladů zabránilo morálnímu hazardu.

93. Několik členských států navrhlo, že ve vztahu k evropskému systému pojištění vkladů by mohlo být ve vhodných případech podrobněji specifikováno **dohledové zacházení s méně významnými institucemi**. Přestože jiné členské státy vyjádřily zdrženlivost, bylo navrženo, že by postupy pro méně významné instituce bylo potenciálně možné posílit a harmonizovat posuzováním rozvah. V tomto ohledu bylo konstatováno, že u významných institucí provedl jednotný mechanismus dohledu komplexní posouzení před zavedením prvního a druhého pilíře, aby se vytvořila důvěra v evropský bankovní dohled a omezilo riziko, a usnadnilo se tak zřízení Jednotného fondu pro řešení krizí.
94. Několik členských států uvedlo, že by v případně nutnosti bylo možné dále specifikovat opatření včetně přesně stanovených **záruk**, jež by měla řešit možné riziko toho, že konkrétní vnitrostátní opatření budou mít významný dopad na bilance bank. Za tímto účelem několik členských států navrhlo změnu nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí nebo dalších vhodných právních textů. Několik dalších členských států vyjádřilo výhrady k takovému přístupu, nejsou-li k dispozici jasnější informace o dotyčných vnitrostátních opatřeních, jejich možných rizicích a také podrobnosti o dotyčných případných zárukách.

3.3.2. Potřeba dalšího politického vedení

95. V souvislosti s **evropským systémem pojištění vkladů** a s cílem vytvořit plnohodnotnou bankovní unii několik členských států uvedlo, že je zapotřebí politického vedení, pokud jde o případnou koncepci (včetně všech tří fází – zajištění, soupojištění a plného pojištění) a harmonogram (a případnou podmíněnost) pro přijetí a vstup v platnost postupného budování tohoto systému ve vztahu k ostatním opatřením pro snižování a sdílení rizik v zájmu posílení bankovní unie. V tomto ohledu také několik členských států žádalo o politické vedení, pokud jde o nutnost a případný obsah **mezivládní dohody**, i když některé jiné členské státy se domnívají, že diskuse o této otázce je předčasná.

96. V posledním odstavci prohlášení o bankovní unii a mechanismech překlenovacího financování pro Jednotný fond pro řešení krizí, které učinili ministři ECOFIN 8. prosince 2015, je uvedeno, že „jakmile Jednotný fond pro řešení krizí vstoupí v účinnost a zúčastněné členské státy ratifikují mezivládní dohodu a plně provedou směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, zhodnotí členské státy ustavené mechanismy překlenovacího financování a zváží další postup včetně časového harmonogramu, pokud jde o **společné jištění**, a to v zájmu zajištění jeho plné použitelnosti nejpozději na konci přechodného období. Během roku 2016 členské státy rovněž podrobněji zváží opatření, jichž bude třeba pro pokračující prohlubování bankovní unie“. Jelikož poslední zbývající podmínka by měla být splněna do června 2016, zhodnotí poté členské státy ustavené mechanismy překlenovacího financování a následně bude zapotřebí politické vedení ohledně dalšího postupu a časového harmonogramu pro práci na společném jištění. V tomto ohledu rovněž několik členských států zdůraznilo, že společné jištění pro evropský systém pojištění vkladů má zásadní význam pro zajištění stejné míry důvěry v pojištění vkladů za všech okolností. Tyto členské státy uvedly, že politické vedení je potřebné ohledně nutnosti zajistit, aby se společné jištění vztahovalo i na evropský systém pojištění vkladů, zatímco další členské státy byly ostře proti.

97. Pracovní skupina na vysoké úrovni pro regulatorní zacházení s expozicemi vůči státnímu dluhu, působící při Hospodářském a finančním výboru, se v současné době zabývá politickými variantami na základě uceleného pohledu na řešení **expozic vůči státními dluhu** v Evropě. Tyto varianty by měly přispět k přetnutí vazby mezi banky a státy a zohledňovat přitom potenciální náklady a přínosy, širší dopad na finanční trhy, řízení veřejného dluhu, finanční stabilitu a reálnou ekonomiku. Na základě předběžných výsledků činnosti uvedené pracovní skupiny bylo několik politických variant, včetně otázek souvisejících s přechodem, rovněž diskutováno na neformálním zasedání Rady Ecofin v dubnu. K otázce upřednostňovaných variant a dalšího postupu zazněla celá řada názorů. Velký počet členských států vyjádřil názor, že jakákoli potenciální modifikace v EU by měla jít ruku v ruce s basilejským procesem, a že je tudíž třeba počkat na výsledky tohoto procesu. Mnohé z těchto členských států vyjádřily zdrženlivost s ohledem na možné negativní důsledky jakéhokoli neuváženého přezkumu stávajícího rámce. V tomto ohledu vyjádřily některé členské státy zvláštní obavy v souvislosti s homogenitou jednotného trhu, byly-li by změny omezeny pouze na bankovní unii nebo eurozónu. Jiné členské státy poukázaly na měnové riziko, které z politických variant nutně vyplývá pro členy mimo eurozónu, zejména v případě variant, které se zabývají rizikem koncentrace. Několik dalších členských států však zdůraznilo, že regulatorní zacházení s expozicemi vůči státnímu dluhu je třeba posílit. Některé z těchto členských států poukázaly na potenciální potřebu konkrétního zacházení v případě nutnosti, zejména pokud Basilejský výbor včas nenavrhne zásadní reformu, a to vzhledem k souvisejícím rizikům pro finanční stabilitu a vyšší míře přeshraničního šíření dopadů a sdílení rizik, jež jsou s bankovní unií nebo eurozónou a jejich institucionálním nastavením nedílně spjaty. Tyto členské státy v této souvislosti navrhly řešit úvěrové riziko a riziko koncentrace současně. Vzhledem k různým názorům, které zazněly, a jelikož jednání v Basilejském výboru stále probíhají, je politické vedení ohledně dalšího postupu potřebné.

98. Během zasedání AHWP bylo konstatováno, že otázka **restrukturalizace státního dluhu** není v současné době tématem specifických diskusí ani na mezinárodní, ani evropské úrovni. Zatímco velké množství členských států mělo za to, že další diskuse na toto téma není zapotřebí a je potenciálně škodlivá, několik členských států žádalo v této oblasti další politické vedení.

IV. ZÁVĚRY

99. Nizozemské předsednictví vyzývá Radu, aby vzala tuto zprávu na vědomí, a to s cílem dále pokračovat v práci za nadcházejícího slovenského předsednictví.
-